

Γεωργική Στήλη

ΤΟ ΚΛΑΔΕΜΑ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Υπό ΝΙΚ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ—Γεωπόνου

«Κάμε με φτώγη, λέει η έλια στον κλαδευτή, για να σε κάμω πλούσιο».

Πολλές είναι οι λαϊκές παροιμίες που λέγονται για το κλάδεμα της έλιας σε διάφορα έλαιοπαράγωγα μέρη της Ελλάδας και από τις οποίες φανερώνεται πόσον είναι ριζωμένη στο λαό η πεπίθθησι πώς η έλια θέλει κλάδεμα.

Σ' αρκετές περιφέρειες επιφορζονται στην πράξη οι παροιμίες. Κλαδεύουν την έλια. Σε άλλες όμως, κι αυτές δυστυχώς είναι οι περισσότερες, δεν κλαδεύουν την έλια ή κακοκλαδεύουν. Το κλάδεμα όμως καθώς θα δομε είναι ολόκληρη επιστήμη και θέλει μόν τον κλαδευτή ο οποίος να κόβει αλύπητα, αλλά να ξέρει γιατί κόβει, πότε να κόβει και πώς να κόβει.

Ο κυριώτερος λόγος για τον όποιον κλαδεύουμε σήμερα τις έλιές μας, είναι για να τις κάνουμε παραγωγικότερες.

Και για να γίνουν οι έλιές μας παραγωγικότερες πρέπει να κλαδεύουμε σύμφωνα με ώ ισμένους κανόνες, που βγαίνουν από τον τρόπο με τον οποίον αναπτύσσεται και καρποφορεί η έλια.

Ας δοίμε λοιπόν, αυτούς τους κανόνες.

1) Αν προσέξουμε τις έλιές θα δοίμε πως καρποφορούν εκείνα τα κλαδιά που τα βλέπει περισσότερο ο ήλιος. Οι άκρες και οι ποδιές καρποφορούν γιατί φωτίζονται, σε αντίθεσι μ' όλον τον όγκο από τα μέσα που δεν φωτίζεται ατεύθειας από τον ήλιο και δεν καρποφορεί.

Απ' αυτήν την συνήθεια, ως ποίμε, της έλιας η διοίσι βέβαια οφείλεται σε φυσιολογικούς νόμους, βγαίει πώς πρέπει ν' ανοίγουμε στη μέση την έλια, να την άραιώνουμε στα κλαδιά για να φωτισθεί και να άειροθει πιο πολύ. Έτσι δεν θα καρποφορεί μόνο στις άκρες αλλά παντού, μέσα κι έξω.

2) Αν επίσης προσέξουμε καλύτερες έλιές, θα δοίμε πως τα κλώνια και τα κλαδιά που πάνε λοξά, παράγια ή οριζόντια καρποφορούν, σε αντίθεσι με τα κλαδιά που πάνε όρθια και δεν καρποφορούν. Είναι δε παρατηρημένο πώς, όσο πιο λοξότερα πάνε τα κλώνια, τόσο περισσότερο καρποφορούν.

Από τον κανόνα αυτό που ισχύει για όλους τους τόπους και για όλα τα δέντρα, βγαίνει πώς τα κλώνια και τα κλαδιά, πρέπει να πιόρουν ή να τους δίνουμε όσο μπορούμε παράγια, λοξή, και εύθυνη δηλαδή το άνοιγμα των κλώνων να είναι γύρω από τις 60 μίρες. Να ανοίγουμε και να άιλώνουμε τις έλιές χωρίς να γυμνώνουμε τα κλώνια. Έτσι φωτίζονται περισσότερα κλαδιά με φύλλα και τηρούμε και τον πρώτο κανόνα. Όσοι από τους έλαιοπαράγωγους παραβαίνουν αυτούς τους δύο κανόνες, διατηρούν έλιές για ξύλα και όχι για καρποφορία.

3) Η έλια όσο έχει να φάγει, τόσο καρπό θα δώσει. Αυτόν τον κανόνα δεν πρέπει να τον ξεχνάμε κενά.

Το γερό και το θρεπτικά συστατικά που παίρνει από το έδαφος η έλια, της δίδουν ζωή για να καρποφορήσει.

Όπου το έδαφος είναι πολύ γόνιμο με αρκετή ύγρασι, η έλια βλασταίνει πολύ, κάνει ξύλο, κλαδιά και καρποφορεί λίγο. Σε τέτοια έδαφη οι έλιές πρέπει να μεγαλώνουν, όχι βέβαια σε ύψος, να άιλώνουν, να γίνονται μεγάλα

δέντρα. Αν τις έλιές τις κρατήσουμε μικρές, πεμωρισμένες σε τέτοιες έδαφη, θα κάνουμε κακό. Όλο θα βλασταίνουν και δεν θα καρποφορούν.

Στις φτωχές και πτωχά παντός στα έδαφη, τα πράγματα είναι άκριτως αντίθετα. Τα θρεπτικά συστατικά με την ύγρασι είναι λίγα. Τα κλαδιά με τα φύλλα, δηλαδή οι καταναλωτές είναι πολλοί. Δεν τρέφεται καλά η έλια. Οι ρίζες άδυνατίζονται. Οι βλαστοί μόνον καχεκτικοί. Τα φύλλα χάνονται το ζωηρό τους χρώμα. Η έλια δεν καρποφορεί παρά λίγο και άκριότατα.

Σε τέτοια έδαφη η έλια πρέπει να μικρύνει, ά δεν μπορούμε να ποτίσουμε και να λιπάνουμε. Πρέπει να έλαττωθεί το φύλλωμα, όσο να έπαρξουν οι τροφές. Γι' αυτό λοιπόν στα φτωχά και στα έδαφη πρέπει οι έλιές να είναι κοντές, μικρές, περιορισμένες. Με το κλάδεμα σε τέτοια έδαφη λιπαίνουμε και ποτίζουμε την έλια. Δηλαδή οικονομούμε τροφές και ύγρασι που είναι λιγοστές στο έδαφος.

Αυτοί λοιπόν είναι οι τρεις κανόνες που θέλουμε δε θέλουμε, πρέπει να τους τηρήσουμε.

Και τώρα άς δοίμε πότε είναι η καλύτερη εποχή για τα κλαδέματα.

Τα κλαδέματα γίνονται κυρίως τη χειμερινή περίοδο και άμεσα μετά το μάζεμα του καρπού (Νοέμβριος—Γενάριος) Στα μέρη που σημειώνονται όψιμοι παγετοί καλό είναι να καθυστερείται το κλάδεμα ως το Φλεβάρη—Μάρτη.

Έκτος από χειμερινό κλάδεμα μπορούμε να κάνουμε και περιορισμένο θρινό κλάδεμα (κορυφολόγημα, άραιωμα) το Μάη.

Το συστηματικό κλάδεμα πρέπει να γίνεται κάθε δεύτερο χρόνο, στην εποχή της σοδειάς. Στην άσοδη χρονιά θα γίνεται το καθάρισμα. Άραιωμα όπου βάλστην πυκνοί βλαστοί διαορθώνουμε, ά παραλείψουμε στο συστηματικό κλάδεμα. Κορυφολόγημα άτι ξημάει πολύ. Κι άφοι είδαμε για τα κλαδέματα, τι πρέπει να έχουμε με ύποψι στο κλάδεμα και πότε κλαδεύουμε, άς ποίμε τελειώνοντας και δυο λόγια για την απολύμανση των πληγών που δημιουργούνται από το κλάδεμα.

Κάθε μεγάλη πληγή που δημιουργείται στον κορμό ή στα κλώνια της έλιας, την απολυμαίνουμε διάλυμα γαλαζόπετρας 3—4 0/0 ή καράμυγα 3—4 0/0. Σε συνέχεια αλείφουμε την πληγή με κατράμι.

Επίσης όπου οι έλιές μας είναι κοιφαλισμένες, καθαρίζουμε καλά το σάκιο ξύλο φθάνοντας μέχρι το γερό και κριότιν απολυμαίνουμε με την παραπάνω διάλυση.

Σ' έλιές που υπάρχουν πολλές ξερες φλούδες, τις ξύνουμε για να μη χρησιμοποιούν ως κατράμια βλαβερών εντόμων και αλείφουμε τον ξυμένο κορμό με άιβροτόγαλα.

ΝΙΚ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Διευθυντής Α'. Παθολογ. Κλινικής
Ν Σ. ΑΣΒΕΣΤΟΧΩΡΙΟΥ
Έγνατίας 23, Τηλεφ. 80—428
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πριν από έκτώ χρόνια

ΟΙ ΝΕΟΙ "ΑΓΝΩΣΤΟΙ",

Σ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

Τ' άστεία φαγοβόλαγαν χλωμά, δίνοντας της κληματαριάς τα φύλλα του άσημοιού το χρώμα. Οι πλάκες της αλλής αστραφταν άπ' την πίσσα που τους έδωσαν τα προκομένα χέρια της νοικοκυράς. Κεί οι μά; τα φύσκαπέννα άπ' την άποιευματινή βροχή αλλάκια, άφηναν διάχυτα στον άέρα το γάρυχρο μουρμουρητό τους, που άνακατεβότανε με τα σιγανά λόγια ενός ζευγαριού. Ήταν, στο σταδίο του χωριάτικου σπιτιού

Στο άγνό φωτοβόλημα του λυχνარიού φάνταζαν τα πρόσωπά τους, πιό άριστα ίσως, άπ' ό,τι ήσαν.

Ψηλός αϊτός γερός, ήλιοκχμμένος, με σγουρά κατάμαυρα μαλλιά, κατεβαζε με την τσουγγράνα χόρτο άπ' το μπατάρι για να το θέσει στο παχνί.

Εκείνη, μέτριο άνάστημα, σταράτο χρώμα, με καστανά μαλλιά που κατέληγαν σε δυο όμορφες κοτσίδες. Κότταξε προσεκτικά με τα γαλάζια της μάτια τον άντρα της, λές κι έβλεπε για πρώτη της φορά άνθρωπο να κάνει τούτη τη δουλειά.

Δουλεύοντας αυτούς της έλεγε.

—Τό νου σου Λενιώ στα παιδιά. Βλέπε πιότερο τον Κωστή. Είναι άτακτο. Όσο μπορείς συχνότερα άντάμωνε τη δασκάλα του, για να σου λέει πώς πάει. Και γραφε μου. Γράφε μου τακτικά και για όαυτόν και για το Μυριγάκι μας. Όπως σούπα και το γούμα, τις δουλειές τών χωραφιώνε θα τις κάνει ο άσελφος μου. Σάν σου λείπονται λεφτά, ζήτα του και γραφε μου τό και μένα. Πρέπει να ξερω.

—Θά ξερεις Πέτρο μου, ραγιασμένη άκούστηκε η φωνή της νεάς γυνίκας. Δεν την είχε άκούσει ποτέ του να του μιλά με τέτοιο τόνο, κι πρραξενάιτηκε. Γύρισε και την είδε. Τα μάτια της βουρκωμένα τρεμόκλεισαν. Χαμήλωσε το βλέμμα, μη μπορώντας να κρύψει την ταρχή της. Την κότταξε για κάμποσο περιεργα και μετά έξοκούλοθησε τη σουλειά του.

—Μή κάνεις έτος; της είπε «δεν πάω μόνο έγω. Πάνε κι άλλοι. Πολλοί Κ' έξ άλλοι, τι θές να κάνω; Δέ βλέπεις τι γίνεται; Αν δεν πάω έγω, ά άλλος, ά άλλος, ποίος θα πάει; Πώς θ' απαλαχθούμε άπ' τους σταναδους που με τό διάβα τους μολύνουν τα χωριά μας;»

—Φοβάμαι Πέτρο μου; άπότομα ξανακούστηκε η φωνή της γυνίκας του, που λέγοντας αυτά, βγήκε έξω τρέχοντας με μορβάνια; πιά να κρυσήσει τό δάκρυά της.

Αϊός, για μι άτιγμή, έμεινε σαν άπολιθωμένος. Μετά, σαν κατάλαβε τι συνέβη, παράτησε το εργαλείο του κι άμολόθηκε από πίσω της με λαχτάρα. Την πρόλαβε με δυο—τρεις του σάλτα, πιάνοντας την άπ' τους ώμους και με τό δούτο χέρια.

—Τ' είν' αυτό Λενιώ; τη μάλωσε άδέξια, θέλοντας να δώσει ίαχα στη φωνή του χαδιάρικο τόνο.

Αυτή, δεν είπε τίποτε. Σφίχθηκε στην άγκαλιά του, χώνοντας το πρόσωπό της στο φαρύ στήθος του. Την έννοιωσε να σπαρταρά στην άγκαλιά του, άπ' τ' άπότομα άναφυλχητά που της γράνταζαν τό κορμί.

—Μην κανεις έτσι καλή μου. Ή Παναγία θα με φυλάξει και θ' άρθώ. Θ' άρθώ έχανά στο σπικτικό μας. Τι θές να κάνω; πρόσθεσε με άμυχανά.

—Πέτρο μου σ' άγαπά. Φοβάμαι φοβάμαι μήπως σε χάσω, άπάντησε μεσ' άπ' το κλάμα της έκείνη.

Σ' άγαπώ. Πρώτη του φορά άκούσε άπ' τα χέρια της αυτή τη λέξη. Άνάγειρε λίγο το κεφάλι του, και πιάνοντας την τό σχαώνι με τόνα του χέρι, προσάθησε να την δείσι ά μάτια.

Κυτάχτηκαν βουβά. Για πρώτη φορά πρόσεξε πώς η γυναίκα του είχε όμορφα μάτια. Κι όπως τον κοίταζαν τώρα βουρκωμένα από δάκρυα κι άπειρη συμπόνια, έννοιωσε μέσα του μι' άλλοκτη μεταλλαγή. Ένοιωσε για πρώτη φορά τον έαυτό του, άδύνατο και τρυφερό σαν παιδοόλχο.

Είχαν γίνει ανεξάντητες πηγές δυο αλλாகιών που χάραζαν το λείο πρόσωπό της. Έγειρε αυτός, και με τρεμουλιχτά χέρια, σαν άμαρτωλος που δέχεται το θείο νόμα, στέγνωσε το πρόσωπό της.

—Θάρθω χρυσή μου. Θάρθω γυναικόλα μου.

Πρώτ—πρώτ την άλλη μέρα, τον έύπνησε χατδεονιάς του τα μαλλιά.

—Σήκω καλέ μου, είναι ώρα, τούπε σταθερά.

Την κότταξε αυτός με προσοχή, Παρτήρησε ολόγυρα άπ' τα μάτια της, τα σκούρα δαχτυλίδια που της χάρισε η άψύνια έκείνης της νύχτας.

Δεν είπε τίποτε Σηκώθηκε βιαστικά, κολάτισσε κάτι σιά πεταχτά και μετά πήγε στο κραβάτι των παιδιών που κοιμώντουσαν άκόμα. Τα κότταξε μερικά λεπτά και μετά βιαστικά έσκυψε και τα φίλησε «Παιδάκια μου» ψθύρισε.

Σηκώνοντας το κεφάλι του, είδε τη γυναίκα του άπάναντί του. Είχε γεύρι κι' ούτη και κότταζε με άπληστια τη φαμίλια της.

—Εβγαλε τό μαντήλι του και καμώθηκε πώς σκούπιζε την μύτη του.

—Όρα να πηγαίνω, τι λές;»

Δεν μπόρεσε να του άπανήσει. Φορήθηκε με περβαί τον όρκο που έχε οάσει στον έαυτό της τη νύχτα.

—Δεν θα το δειχτώ άδύνατη, για να πάρει θάρρος. Βαρύ έργο για μι γυναίκα, έπρεπε όμως να πετύχει.

Τού κρήισε τό σακίδιο με τό φαμοιύρι μέχρι την έξορτα.

—Πέτρε μου, ψέλλισε.

Την άρπιαξε με λαχτάρα στην άγκαλιά του γεμίζοντάς τη φιλιά.

—Νά μου γράφεις χρυση μου Νά μου γράφεις πάλι.

Πιάνοντας με τα χέρια της τον φραχτή, άκολούθησε με τό βλέμμα τον άνορα της μέχρι πούφτασε στην καμψη της δημοσίας. Κεί ήταν τό έκονοσάκι του Άη Δημήτρη. Τον είδε να σκύβει και να προσκυνεί. Μετά άφου άνέμισε τον σκούφο του στον άέρα στέλνοντας της τον τελευταίο του χαιρετισμό, έξοκούλοθησε τό όρομο του.

Άφρησε πιά τα πλημμυρισμένα από δάκρυα μάτια της να τρέσουν έλεύθερα και μπήκε στο σπίτι.

Ο Πέτρος Κ. ..., κλάσεως 1937, ήταν άπ' τους έφέδρους που είχιν κληθεί τελευταία όπο τα όπλα. Γνήσια Έλληνική ψυχή, προσέφερε το πάν στον βώμο της Έλευθερίας της Πατρίδας. Κι η γυναίκα του Λενιώ, τό ίσο ήρωίδα. Μάς το λέει ξεκάθαρα η Ήμερησία Διαταγή του Τάματος στο όποιο παρουσιάσθηκε και κατατάχθηκε ο ήρωας σύζυγός της.

«Κοινοποιώ κατωτέρω άποσταλείσαν μοι δυκρύβερετον έπιστολήν της ήρωίδος συζυγου, του ηρωίκως πενοντος στρατιώτου της όναμεις ήμων ΠΕΤΡΟΥ Κ. ... κλάσεως 1937, περς γρώσιν.

Ο όνομα ΠΕΤΡΟΣ Κ. ... ως και διά προγενεστέρας μου κοινοποιηθείσης Ήμερησίας Διαταγής έγνώρισα, έφρονεούθη κατόπιν λυσσαλέας συμπλοκής την 13/11/46, υπό συμμοριτών ένεδρευοντων άδοκίμητων μεταβαίνον δι' ύπερησειαν του Ιαγ)τος, έφ' ου έπέβαιναν ως φρονού ά νεκρός ήρωας μεθ' έτέρων 8 στρατιωτών»

Έν ... τή 20/11/46

Κυρία Διοικητά,

Ο πόνος μου είναι μεγάλος, μεγάλη μου όμως και η τιμή.

Έτσι μου γράφετε ότι πρέπει να αιδθάνομαι στο θλίβερο σας άγγελμα που μου γνώρισε την άδυνασία του άνδρός μου, έτσι και αιδθάνομαι. Ο άνδρας μου για μένα ήταν τό χιμώλο, ή έλπίδα, τό παρόν και τό μέλλον, τώρα θα μου γίνει ο δεικτής στην άνατροφή των παιδιών του. Ο θάνατός του στέρησε έμένα άπ' την χαρά, χάρισε όμως στα παιδιά μου την τιμή και την έλευθερία. Θά σταθούν άντάξια του Πατέρα τους, γιατί τό τίμημα της έλευθερίας και αξιοπροπέρας των είναι βαρύ, είναι αυτά τα ίδια που Πατέρα τους τό κόκαλα

Μεθ' ύπολήψεως

Χίρα ΠΕΤΡΟΥ Κ. ...

ΠΕΤΡΕΛΙΑ - ΒΕΝΖΙΝΗ - ΟΥΡΥΚΕΛΙΑ
"ΠΟΥΡΦΙΝΑ",
ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ (ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ
ΖΩΗ
Ζωή! δεν είναι τίποτε για
[μας έξω από σένα.
Άγάπα και ξεφάντωνε και
[δούλειψε και ζήσε.
Και προσηλώσου στη ζωή
[σαν τό κισσό στο δένδρο.
Και δέσου με τη γήν αυτή
[στρεϊδι στο βράχο έπάνω.
Και μη σ' μέλει που θά πās
[τά μάτια σου όταν κλείσις.
ΚΩΣΓΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ιστορικά Σημειώματα
Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ
Άκάνθιος την καταγωγήν, ιστορικώς και γραμμαικώς άναφερόμενος ύπό του Αθηναίου. Είναι δε ο Αθηναίος τόν όποιον έπαινε λιμμένως μετά τόν Άρριανού συνανιά πās όστις μελετά την αρχαίαν ιστοριαν της πατρίδος μας, περιφημος γραμμαικώς του Ξουμ Χ. από την Ναύκρατιν της Αιγύπτου. Ο Νικομήδης έγραψε «Περί Ορειφώς» έργον πραγματευόμενον περί του όμωνύμου ήρωος και ποιητού, τό ό όμα του όποιου κρύπτεται εις την Μυθολογίαν.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΑΣΘΕΝΗΣ
Άξιωματούχος τ' υ Ίπικου έξ (Ι)λύθου. Ήκμασε κατά τόν Δ' αιώνα π. χ. εις εποχήν πολυτάραχον διά την Χαλκιδικήν και δι' ολόκληρον την Μακεδονίαν.
Ήτο όπαίδος της «μαξεδονζούσης», μεριδος της πολεως, ήτις ηυόισε την παραδοσιν της Ολύθνου εις τόν βασιλέα της Μακεδονίας Φίλιππου Β'. τόν πατέρα του Μεγάλου Άλεξάνδρου.
Ήλθεν ύθεν εις διαπραγματεύσεις μυστικας μετά του Φίλιππου και παρέδωκε την πόλιν εις αυτόν.
Ο Φίλιππος όμως μη έχων περικριτέω έμπιστοσίην εις άνθρωπον παραδόντα την Πατρία του εις αντίπαλον, διέταξε τόν φόνον του Λασθέου. Τος σχετικās πληροφορίας άρνούμεθα από τόν ρήτορα Δημοσθένην και από τόν ιστορικόν Διόδωρον Σικελιώτην.
Με τό παρόν σημείωμα, κλείει ή σειρά των ιστορικών προοπτικώτων της αρχαίας Χαλκιδικής. Περί πάντων τούτων είναι ιστορικώς εξηκριβωμένη ή έκ Χαλκιδικής καταγωγή των εις τρόπον ώστε να μην ύπάρχη ουδεμία άμφιβολία. Πλήν τούτων όμως θα ύπάρχωσι και άλλοι τα όνόματα των όποιων δεν συμπεριελήφθησαν εις την παρούσαν σειράν από τόν γράφοντα διότι άναφέρονται ως καταγόμενοι «έκ Μακεδονίας», και δι' έξ όρισμένου τόπου της Μακεδονίας. Διά να είμεθα λοιπόν συνεπείς πός τις ιστορικās πληροφορίας, έκριναμεν σκόπιμον να καταξώμεν τούτους εις δευτέραν σειράν ιστορικών σημειωμάτων με τίτλον «Ιστορικά προσοπικότητες της αρχαίας Μακεδονίας» άπ' ενός μόν διό ι πλείστοι ως και άνωτέρω έύπομεν, έφ' όσον άναφύεται ως Μακεδόνες; και δεν γράφεται ο άκριβής τόπος της καταγωγής των, δεν άπακλείεται να καθήγοντο έκ Χαλκιδικής και άπ' έτέρου και άν ύποθέσωμεν ότι δεν καθήγοντο έκ Χαλκιδικής ή έν γένει δρσίσι και τα γεγονότα ή όποια συνεδέθησαν μετά τούτων, έπηρέασαν και στενωώς συνιπήξεν πολλάκις μάστιγες εις τās εύτυχίας και άτυχίας των Ιδιατέρων συμπολιτών μας. Περί πάντων τούτων έλπίζομεν να διαπραγματευθώμεν προσεχώς.

Παλαιὰ Δόξα

ΛΑΪΚΑ ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΑΓΩΓΗ

ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΝΩΛΑ Δημοδιδασκάλου μετεκπαιδευομ. εἰς τὸ Πανεπ. Ἀθηνῶν

Με πολλή προσοχή καὶ περισσότερη χαρὰ διάβασα στὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Φωνῆς» τὸ λαογραφικὸ Σημείωμα τοῦ συναδέλφου κ. Παπαθανασίου, ποὺ ἀναφέρεται στὰ Χριστουγεννιάτικα ἔθιμα τῆς Χαλκιδικῆς...

τῆ ζωῆ τους, τὸ μέλλον τους. Γιά νὰ κατακτήσουμε ὅμως τὸ μέλλον ἂς μὴ ξεχνῶμε ποτε πὼς πρέπει νὰ κρατῆσουμε τὸ παρὸν, καὶ γιά νὰ κρατῆσουμε τὸ παρὸν ἀπαραίτητος προϋπόθεσι εἶναι νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ παρελθόν.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ, ποὺ ὅλους μᾶς κατέλαβε ἡ ἀδυσώπητη ξενομανία, ἡ οἰκειοποίησις κάθε ξενόφερτου συρμού, ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ καταφρόνια καὶ ἡ λησμονία τῶν πατροπαράδοτων ἐθίμων, δημοσιεύματα σὰν αὐτὰ τοῦ συναδέλφου στέκουν ἀκόμητοι φύλακες καὶ ὁδηγοί, ποὺ μᾶς ξαναφέρνουν στὸ σωστὸ δρόμο.

Ποῖο εἶναι τὸ παρελθόν μας τὸ ξαίρουμε ὅλοι, χρειάζεται ὅμως γιά τοὺς πολλοὺς μιὰ ἐξηγήσις, ὅτι ἀφορᾷ τὸ ποὺ βρίσκεται καὶ ζεῖ αὐτὸ τὸ παρελθόν. Ζωγραφίζεται ἀραγε μονάχα στὰ ἐρεπίτια τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ κρύβεται μονάχα μέσα στὰ χρυσόδετα μεγάλα καὶ σφραγισμένα συγγράμματα; Καὶ ἐκεῖ βέβαια, ἀλλὰ καὶ κάπου ἄλλου. Καὶ τὸ κάπου αὐτὸ εἶναι τὰ... σκουριασμένα πράγματα. Τὸ παρελθόν τοῦ ἔθνους μας βρίσκεται καὶ ζεῖ καὶ ἀναυδεται μέσα ἀπὸ κάθε τι ποὺ συνήθισαμε νὰ τὸ ὀνομάζουμε μὲ τὴ γνωστὴ λέξι «παραλοκαίσιος».

Μὰ εἶναι ἀλήθεια πὼς χάσαμε τὸ δρόμο μας; Καὶ βέβαια, ἀγαπητοὶ μὴ ἀναγνώσται, τὸν χάσαμε τὸν ἴδιο δρόμο στὰ τελευταῖα χρόνια. Σὲ μονοπάτια δύσβατα καὶ ἐπικίνδυνα μῆκαμε καὶ σκοντάφουμε. Κι' ὅσο τὰ χρόνια περνοῦν καὶ ὅσο οἱ καιροὶ ἀλλάζουν ἡ ἀπόκλισις ἀπὸ τὸ κανονικὸ δρομολόγιο γίνεται μεγαλύτερη. Πανόρθατες Ἑλληνικὲς συνήθειες, ἀγνόητα ἔθιμα καὶ γνήσιες παραδόσεις μπαίνουν στὸ περιθώριο τῆς τελευταίας δεκαετίας καὶ τῆ θέσι τους παίρνουν ξενόφερτοι συρμοὶ μὲ τὰ ξενικά τους ὀνόματα. Κι' ἂν αὐτὸ γινόταν στίς πόλεις μονάχα θὰ τὸ θεωρούσαμε φυσικό—ὅπως καὶ εἶναι Ὁμοῦ καὶ τὰ χωριά μας, ἀκόμα καὶ τὰ πικρὰ μολύνθηκαν ἀπὸ τὸν κακὸς ἔννοο μὲνο πολιτισμὸ ὕπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἐγκαταλείπον καὶ ξεχνοῦν καὶ λησμονοῦν τὰ ὄμορφα παλιὰ κατ' ἔθιμα. Ἴσως δὲν ξαίρουν καὶ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν πὼς εἶσι καλλιεργοῦν συστηματικὰ τὴ λησμονία τοῦ ἴδιου τοῦ ἐαυτοῦ τους.

Μιὰ ποῦ ἐδῶ ὁ λόγος εἶναι γιά τὴ Χαλκιδική μας, μέσα στοὺς Πολυγυρινοὺς ἀλατζάδες τοὺς «ἀγνοῦς» καὶ τοὺς «γχαβοῦς»—ποὺ τώρα τὰ κορίτσια τοὺς φοροῦν μονάχα γιά νὰ κάνουν τὴ βόλτα τους καὶ νὰ φωτογραφηθοῦν τίς ἀποκριές, στὰ φουσκένητα μαξιλάρια τῆς Ἱερουσοῦ, στίς Κασσανετραξὲς μαγιήλες, στὰ φιλοδοξημένα μεταξωτὰ τῆς Νικήτης στοὺς πολυποικίλους χορούς μας, τὸ στανουριστό, τὸν καγκιλευτό, τὸ ζερβό. Στὰ Χριστουγεννιάτικα καὶ τ' ἀποκριάτικα λαϊκά μας τραγούδια. Στίς τοπικὲς γιορτές καὶ τὰ πανηγύρια. Σὲ κάθε τι ποὺ ἀποτελεῖ ἔθιμο, λαϊκὴ παράδοσι καὶ λαϊκὴ τέχνη.

Ποῦ εἶναι οἱ γραφικοὶ χοροὶ καὶ τὰ μελωδικὰ δημοτικὰ μας τραγούδια! Πῶς θάθηκαν οἱ παληότερες οἰκογενεὲς συγκεντρώσεις τίς χρονιάδες μέρες! Τώρα ἔχουμε τὴν «Πρόδο» καὶ σὺν πικρὰ μικρὸ ἄκουμα «Ἀκούμα κρεβενγίδου» καὶ «Πάρτυ» ἐδῶ στήν Ἀθήνα. Σωστὸ καὶ φυσικό θὰ πῆτε Σύμφωνοι εἴμαστε. Γι' θὰ πῆτε ὅμως ἂν σὰς ὑπενηθίμωσι διὰ καὶ στή Νικήτη, ποὺ εἶνε νὰ βρεθῶ τὰ Χριστουγεννιάτικα τὰ πάρτυ πῆραν καὶ ἔδωσαν;

Μέσα λοιπὸν ὅλα αὐτὰ ζεῖ ἕνα παρελθόν. Ἴσως χαρούμενο, ἴσως θλιβερόν Πάντως τὸ παρελθόν μας. Χρὸς μας εἶναι νὰ μὴν τὰ περιφρονῶμε, ἀλλὰ νὰ τὰ φέρουμε στήν ἐπιφάνεια, νὰ τὰ συνειδητοποιήσουμε, νὰ τὰ κάνουμε βιώματα ὅπως λέμε στή νέα Παδαγωγικὴ Ἐπιστήμη. Τὸ σημερινὸ Σχολεῖο δίνει ἰδιαίτερη προσοχή καὶ σημασία ὅλα τὰ παραπάνω καὶ προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπο νὰ τὰ ἀξιολογήσῃ. Οἱ Δασκάλοι μας σὴ μέρα δὲν εἶναι μονάχα καὶ ἀποκλειστικὰ ἀντιστροφόμενοι στὰ κέντρα στὰ δια τῶν Ἑρβαρίων ἢ στήν τριμερῆ πορεία τῆς διδασκαλίας οἱ νεότεροι. Ἀντιλαμβάνονται πολὺ καλά τὸν Πατριδογνωστικὸ καὶ Κοινωνικογνωστικὸ Χαρακτήρα τοῦ Σχολείου, πρὸ πάντος τοῦ Σχολείου τοῦ χωριοῦ. Ἐπὶ τὰ προσπαθοῦν καὶ ἀγωνίζονται καὶ μοχθοῦν νὰ κάνουν τὰ παιδιά νὰ δεθοῦν ὅσο τὸ δυνατόν πικρὰ μὲ τὸ γενεθλο τόπο τους. Νὰ ζήσῃ τὸ καθε παιδί τὰ ἔθιμα τῆς ἰδιαίτερας τοῦ Πατριδος. Νὰ ζυμωθῇ μὲ αὐτὰ. Νὰ τὰ κάνει δικὸ του κτήμα. Ἐτσι μονάχα θάγαπησῃ τὸν τόπο του καὶ ἡ ἀγάπη ποῦ μὲ τέτοιο τρόπο γεννιέται, μεγαλώνει καὶ ἀναπτύσσεται καὶ ἰσχυροποιεῖται καὶ ριζώνει βαθειὰ στήν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ. Ἐποῦ τὸ πικρὰ θὰ καὶ δυσκολοερερίζωτο αἰσθημα ποῦ συνδέει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν τόπο ποῦ γεννήθηκε» ὅπως ἐγραψε κάπου ὁ μπακαρίτης ὁ Σενόπουλος.

Πρέπει νομίζω νὰ συμφωνήσετε μὲ τὴ σειρά σας πὼς αὐτὸ εἶναι μιὰ ἐνδεξις—κονιὰ στίς τόσες ἄλλες—ἐγκαταλείψεως τῶν παλιῶν ἐθίμων ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη σημαίνει προσκόλλησι στή Θεὰ Μόδα, στὸ Στυμό, στή δὴθεν ἐξέλιξι.

Ἄπλοιοι πολλοὶ ἀνάμεσα μὲς ποὺ θέλουν νὰ λέγονται καὶ μορφομένο, οἱ ὅποιοι θεωροῦν περὶ τὸ καὶ ἀποβλήτω κάθε τι παλιὸ Σκουριασμένα πράγματα σὰς λένε. Ἄς μὴν τοὺς καταλογίσουμε τίποτα περισσότερο πικρὰ μόνον ἀγνοια τῆς ἀξίας αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν. Γιά μᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἰδιαίτερος τοὺς Δασκάλους τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κάθε παλιὸ (ἔθιμα—ἦθη—παραδόσεις) ἀποτελεῖ τὰ πικρὰ θεμέλια, πάνω στὰ ὅποια χτίζουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀγωγῆς. Ἡ διατήρησις λοιπὸν τῶν ἐθίμων εἶναι ζωτικὸ σημεῖο, ποὺ πρέπει νὰ προσέχουμε σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ποῖος θάναλαβῇ νὰ διατηρῆσῃ τὰ ἔθιμα; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Δάσκαλος καὶ ἡ οἰκογένεια. Οἱ δύο αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀχθοφόροι ποὺ πρέπει νὰ σηκώσουν τὸ βάρος. Πρῶτα ἡ οἰκογένεια, ὁ Δάσκαλος κατόπι. Ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ καταβάλουμε ἀπὸ τὴν προσπάθεια; Καὶ ποῖα ὄφελεια θὰ ἔχουμε; Σὰς τὴν παρουσιάσει ἀμέσως παρακάτω.

Ἄς εἴμεσι οἱ Δασκάλοι πὼς σκοπεῖ τῆς ἀγωγῆς; εἶναι νὰ κάνουν τὰ παιδιά, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύονται οἱ γονεῖς καὶ ἡ Πολιτεία. ἦθικοις χαρακτηριστέρας. Ἀκόμα καὶ νὰ τὰ ἐφοδιάσουμε μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ τοὺς εἶναι ἀπαραίτητα καὶ κατακτήσουν

Ἄπλοιοι πολλοὶ ἀνάμεσα μὲς ποὺ θέλουν νὰ λέγονται καὶ μορφομένο, οἱ ὅποιοι θεωροῦν περὶ τὸ καὶ ἀποβλήτω κάθε τι παλιὸ Σκουριασμένα πράγματα σὰς λένε. Ἄς μὴν τοὺς καταλογίσουμε τίποτα περισσότερο πικρὰ μόνον ἀγνοια τῆς ἀξίας αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν. Γιά μᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἰδιαίτερος τοὺς Δασκάλους τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κάθε παλιὸ (ἔθιμα—ἦθη—παραδόσεις) ἀποτελεῖ τὰ πικρὰ θεμέλια, πάνω στὰ ὅποια χτίζουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀγωγῆς.

Ἄπλοιοι πολλοὶ ἀνάμεσα μὲς ποὺ θέλουν νὰ λέγονται καὶ μορφομένο, οἱ ὅποιοι θεωροῦν περὶ τὸ καὶ ἀποβλήτω κάθε τι παλιὸ Σκουριασμένα πράγματα σὰς λένε. Ἄς μὴν τοὺς καταλογίσουμε τίποτα περισσότερο πικρὰ μόνον ἀγνοια τῆς ἀξίας αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν. Γιά μᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἰδιαίτερος τοὺς Δασκάλους τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κάθε παλιὸ (ἔθιμα—ἦθη—παραδόσεις) ἀποτελεῖ τὰ πικρὰ θεμέλια, πάνω στὰ ὅποια χτίζουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀγωγῆς. Ἡ διατήρησις λοιπὸν τῶν ἐθίμων εἶναι ζωτικὸ σημεῖο, ποὺ πρέπει νὰ προσέχουμε σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ποῖος θάναλαβῇ νὰ διατηρῆσῃ τὰ ἔθιμα; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Δάσκαλος καὶ ἡ οἰκογένεια. Οἱ δύο αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀχθοφόροι ποὺ πρέπει νὰ σηκώσουν τὸ βάρος. Πρῶτα ἡ οἰκογένεια, ὁ Δάσκαλος κατόπι. Ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ καταβάλουμε ἀπὸ τὴν προσπάθεια; Καὶ ποῖα ὄφελεια θὰ ἔχουμε; Σὰς τὴν παρουσιάσει ἀμέσως παρακάτω.

Ἄπλοιοι πολλοὶ ἀνάμεσα μὲς ποὺ θέλουν νὰ λέγονται καὶ μορφομένο, οἱ ὅποιοι θεωροῦν περὶ τὸ καὶ ἀποβλήτω κάθε τι παλιὸ Σκουριασμένα πράγματα σὰς λένε. Ἄς μὴν τοὺς καταλογίσουμε τίποτα περισσότερο πικρὰ μόνον ἀγνοια τῆς ἀξίας αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν. Γιά μᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἰδιαίτερος τοὺς Δασκάλους τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κάθε παλιὸ (ἔθιμα—ἦθη—παραδόσεις) ἀποτελεῖ τὰ πικρὰ θεμέλια, πάνω στὰ ὅποια χτίζουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀγωγῆς. Ἡ διατήρησις λοιπὸν τῶν ἐθίμων εἶναι ζωτικὸ σημεῖο, ποὺ πρέπει νὰ προσέχουμε σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ποῖος θάναλαβῇ νὰ διατηρῆσῃ τὰ ἔθιμα; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Δάσκαλος καὶ ἡ οἰκογένεια. Οἱ δύο αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀχθοφόροι ποὺ πρέπει νὰ σηκώσουν τὸ βάρος. Πρῶτα ἡ οἰκογένεια, ὁ Δάσκαλος κατόπι. Ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ καταβάλουμε ἀπὸ τὴν προσπάθεια; Καὶ ποῖα ὄφελεια θὰ ἔχουμε; Σὰς τὴν παρουσιάσει ἀμέσως παρακάτω.

Ἄπλοιοι πολλοὶ ἀνάμεσα μὲς ποὺ θέλουν νὰ λέγονται καὶ μορφομένο, οἱ ὅποιοι θεωροῦν περὶ τὸ καὶ ἀποβλήτω κάθε τι παλιὸ Σκουριασμένα πράγματα σὰς λένε. Ἄς μὴν τοὺς καταλογίσουμε τίποτα περισσότερο πικρὰ μόνον ἀγνοια τῆς ἀξίας αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν. Γιά μᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἰδιαίτερος τοὺς Δασκάλους τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, κάθε παλιὸ (ἔθιμα—ἦθη—παραδόσεις) ἀποτελεῖ τὰ πικρὰ θεμέλια, πάνω στὰ ὅποια χτίζουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἀγωγῆς. Ἡ διατήρησις λοιπὸν τῶν ἐθίμων εἶναι ζωτικὸ σημεῖο, ποὺ πρέπει νὰ προσέχουμε σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ποῖος θάναλαβῇ νὰ διατηρῆσῃ τὰ ἔθιμα; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Δάσκαλος καὶ ἡ οἰκογένεια. Οἱ δύο αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀχθοφόροι ποὺ πρέπει νὰ σηκώσουν τὸ βάρος. Πρῶτα ἡ οἰκογένεια, ὁ Δάσκαλος κατόπι. Ἀξίζει ὅμως τὸν κόπο νὰ καταβάλουμε ἀπὸ τὴν προσπάθεια; Καὶ ποῖα ὄφελεια θὰ ἔχουμε; Σὰς τὴν παρουσιάσει ἀμέσως παρακάτω.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἰδιωτῶν Δραχ. 60.000 Κοινοτήτων, > 150.000 Διαφ. Ὁργανισμῶν > 150.000 Ἐξωτερικῶν Δολλάρια 10 ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Γενικά ζητήματα δωρεάν. Σέ-ναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίας, κλπ. 3000 κατὰ στίχον Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ Ταχειρογράφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΠΛΗΠΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Γεώργ. Ἀποστολοῦδαν Γομάτι. Παρακαλοῦμε τροποποιήσετε κείμενον ὡς πρὸς ὀριζόμεναι ἐκφράσεις ἢ περιβολικὰ καὶ καθιπτομέναις ὑπολήψεις ὥστε νὰ ἐμπέτουν Ποινικὸν Νόμον καὶ περιορισθῆτε εἰς τὴν ἐπιπραγματῶν ἀπάτησιν, ἢ νὺ χαρισίως θὰ δημοσιεύσωμεν. κ. Γεώργ. Γορίλλαν Κελί—Βραστῶν. Τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν κοουλιῶν ἐτακτοποιήθη. κ. Ἡ. Οἰκονόμου Θεσσαλονικῆν. Δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν προσωρινὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. κ. Χρ. Μανώλαν Ἀθήνας. Αἰ στή-λαι τῆς ἐφημερίδος μας εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν Χαλκιδικήν. κ. Ἰωάν. Δειβαδιῶν Χανιώτη. κ. Ἰωάν. Εὐθύμ. Κουτσούκην Μεταγίτσι. κ. κ. Δημ. Χατζηχαμπέρην, Νικ. Κωνσταντίνην Συκιάν. κ. Ἄντ. Παντάλην Βραστᾶ. κ. κ. Ἰωάν. Τάμπουρην, Ἄντ. Γκο-λόνην, Γαρφ. Γαροφαλλοῦ, Χρ. Τρο-ποπίδην, Παναγ. Συμβουλίδην, Χρ. Γαβρίλην, Ζήσην Γούσαν, Ἄθην. Σάωνην, Νικ. Φανῆν, Ζήσην Βεσιώ-την, Ἰωακείμ Χριστοδούλου, Σύνδε-σμον Ἀναπήρων, Ἀθλητ. Σύλλογον «Νίκη» Ἐνταῦθα. κ. Ἄθην. Ἀθανασιάδην Μεταμόρ-φωσιν. κ. κ. Παναγ. Τροποπίδην, Σταῦρ Τριανταφυλλίδην, Παραδ. Ζέλλιον Θεσσαλονικῆν. κ. κ. Νικόλ. Σχοινῶν. Εὐάγγελον Τσιμπούρην Γεωπόνον Βάλταν. κ. Ἄθην. Αγοραφίτην Βάβιον. κ. Γεώργ. Μπανάβαν Μικρὸν Βάρ-δον. κ. Χρ. Σαράντην Κελλί—Βραστῶν κ. Ἄθην Λυγέρην Ἐλαιοχώρια κ. Δημ. Κασσαμπλήν Στανόν κ. Ἄθην. Ἀβέρην Γαλατίσαν. κ. Ὁδυσ. Δόσιον Παρθενῶναν. κ. Χρυσ. Χασαπίδην Φυλακὰς Κασ-σάνδρας. κ. Παναγ. Σιδέρην Γερακινῆ. κ. Ἰωάν. Ἀλεξανδρῆν Κιλκίς κ. Νικηφ. Παυλοῦδην Ἄγιον Νικό-λαιον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ ταμειὸν Προνοίας Ἐλαιοπα-ραγωγῆς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμόν, διε-νεργηθῆσόμενον ἐν Ν Μουδανίω-τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1954 ἡμέ-ραν τῆς ἐβδομάδος Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 12—1 μ. μ. ἐν τῶ συνή-θει τόπῳ Δημοπορσιῶν (Καφφε-νεῖον Δ. Κοβράκη), ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο ὀρισθείσης Ἐπιτροπῆς τῶν κάτωθι ὑλικῶν δακο τοιαῖς.

Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 11)1)54 Ὁ Διευθυντῆς Χ. ΔΗΜΗΤΡΙ ΑΔΗΣ

Π.Υ.Ε.Δ.Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ

Ἐνδιαφέρουσα εἰδήσεις.

Ἐπειδὴ προετηρήθη ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Π.Υ.Ε.Δ.Ν. παρατέτων ὅτι οἱ Ἐπαγγελματῆαι γενικῶς τοῦ Νομοῦ μα: καὶ παρὰ τὸ ἐκδιδόμενον καθ' ἐβδομάδα δελτίων τιμῶν δὲν κατενόησαν πλήρως τὴν ἰσχὴν τῶν διαφόρων Ἄγοραν. Διατάξεων καὶ Ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου μας, παρέχ μεν κατωτέρω λεπτομερεῖς ὁδηγίας πρὸς ἄρσην πάσης ἀμφιβολίας. 1) Τὸ δελτίον τιμῶν τῆς Ἄγοραν. Ἐπιτροπῆς Χαλκιδικῆς ἰσχύει εἰ. ὅλας τὰς Κοινοτήτας αἰ ὅποιαὺ υπάγονται Δικαστικῶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκιδικῆς. Συνεπῶς Κοινοτήτες ἀνήκουσαι δικαστικῶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσ)νίκης θὰ ἐφαρμοζοῦν τὸ Δελτίον τιμῶν Θεσ)λονικῆς.

2) Ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἡ ἐκδοσις τοῦ δελτίου τιμῶν τῆς Ἄγοραν. Ἐπιτροπῆς Πολυγύρου ἐβδομάδι-πλῶς διότι εἰς τοῦτο καταχωροῦν-ται ἀμέσως ὅλα οἱ μεταβολαὶ ἐκ τῶν Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐὰν ἐξεδίδτο ἀνὰ 15)θήμερον τότε οἱ Ἐπαγγελμ)τῆαι δὲν θὰ ἦσαν ἐγκαίρως ἐνημερωμένοι καὶ οἱ παραπομπῆς εἰς τὸ Ἄγορ. Δικαστήριον θὰ ἦσαν ἀναπόφευκτες.

3) Αἱ τιμαὶ ἀναγραφόμεναι ἐπὶ τοῦ δελτίου τιμῶν δὲν τροποποι-οῦνται πορ' οὐδενὸς ἀπολύως ὀργάνου ἐκ τῶν Νομῶν. Καὶ ἐὰν δι' οἰονόμητοτε λόγον τροποποιηθῇ μία διατίμησις, ἢ τροποποιήσῃς θὰ ἀποφασισθῇ ἀπαραίτητος ὑπὸ τῆς Ἄγοραν Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον δελτίον τιμῶν. Π. χ. ὁ καφῆς εἰς τὰ κα-φενεῖα βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16)53 δελτίου τιμῶν διειμᾶτο Δραχ. 1. 200. Ἡ τιμὴ αὕτη ἰσχύει δι' ὅ-λας τὰς Κοινοτήτας ἡ Δήμους τοῦ Πρωτοδικεῖου. Ὁ καφῆς ἢ ἐξήθη εἰς Δραχ. 130 ἀπὸ τοῦ δελ-τίου τιμῶν 17)53 δυνάμει ἀποφά-σεως πάλιν τῆς Ἄγορ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ αὕξησις κατὰ Δραχ. 100 ἀφο ἂ πάλιν ὅλας τὰς Κοινοτήτας. Οὐδὲν ὄργανον δύνάται νὰ τὴν τροποποι-ῃ τὴν τιμὴν αὕτην ἀλλὰ μόνον ἡ Ἄγοραν Ἐπιτροπῆ.

4) Ὑφ' ἐλάστου ἄστυν. Σταθ-μάριον διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ καθο-ρίζονται τὰ μεταφορικὰ ἐξοδα τῶν ἐκ Θεσ)νικῆς μεταφερομένων εἰδῶν: Δι ἀποφάσεως τῆς Ἄγοραν. Ἐπι-τροπῆς ἀναγνωρίζονται α) Δραχ. 15' κατ' ἑκάστὸν διὰ πᾶσαν ἐκφό,τωσιν β) Δραχ. 15 διὰ πᾶσαν φόρτωσιν καὶ γ) Δραχ. 20 διὰ τυχόν μεταφο-ρᾶν εἰδῶν ἀγοραζομένων ὑπὸ τῶν παντοπωλῶν. Τὰ μεταφορικὰ καὶ φορτοεκφορτωτικὰ ἐξοδα ἐὰν μὲν πρό-βεται περὶ διατιμῆσεως προσ-τθενται εἰς ταύτην, ἐὰν δὲ πρό-κειται περ' ποσοστῶν κέρδους ὑ-πολογίζονται διὰ τὴν εὔρεσιν τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως. 5) Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει διατίμη-σις δι' ἕν εἶδος δὲν γίνεται οὐδεὶς ἐπολογισμὸς κέρδους ἔτιω καὶ ἂν τὸ τιμολόγιον χονδρικής ἀγορᾶς παρουσιάζει τιμὴν ἠξυμένην καὶ οὕτω συγκρίνεται τὸ κέρδος λιαν-ικῆς πωλήσεως, οὔτε ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις εἰς τιμὴν ἀνωτέραν πλὴν τῆς προσθέσεως τῶν μεταφορικῶν καὶ φορτοεκφορτωτικῶν εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην.

6) Διενεργεῖται διὰ πολλοστὴν φορὴν διὸ τὸ δελτίον καθ' ἐβδο-μάδα ἔχει ΟΛΑΣ ΑΝΕΞΑΙΡΕ-ΤΩΣ τὰς τροποποιήσεις. Οὔτω διὰ τὰ εἶδη τροφιμῶν ποῦ δὲν ἂ ναφῆρονται, δὲν ἀσκεῖται ἄγοραν. ἔλεγχος τιμῆς. [π. χ. μπαχαρι)ά-κηρο]. Τὰ εἶδη τὰ ὅποια ἀναφέ-ρονται ἄνευ ποσοστῶν κέρδους ἀ-νήκουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἐπαρκείᾳ Τὰ διατετιμημένα καὶ ἐ-κείνα διὰ τὰ ὅποια ἀναφέρονται ποσοστὰ κέρδους, ἀνήκουσιν εἰς τὰ ἐν ἀνεπαρκείᾳ. Εἰς τοὺς Ἀστυνομ. Σταθμοὺς ὑπάρχει ἐγκύκλιος μ)ς 3181)53 ἡ ὅποια ἀναλύει πὼς κο-στολογοῦνται εἶδη ἐν ἐπαρκείᾳ ἢ ἀνεπαρκείᾳ.

7) Πρὸ πάσης ἀμφιβολίας οἱ Ἐπαγγελματῆαι δέον νὰ ἀπευθύ-νωται ἡμῖν διὰ νὰ παρέχονται ὁρθαὶ καὶ συγκεκριμέναι πληρο-φοραὶ.

Ὁ Προϊστάμ. ΠΥΕΔΝ Χαλ)δικῆς ΚΑΡ. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΘΕΝΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Διοικήσεως Ἄγροφυλακῆς Χαλκιδικῆς ἐμ-βολιάσθησαν τὰ κάτωθι δένδρα κατὰ τὸ ἔτος 1953.

Table with 7 columns: ΕΙΔΗ ΔΕΝΔΡΩΝ, Ἀριθμὸς ἐμβολιασθέντων δένδρων κατ' Ἄγρονομεῖον, Π.λυγύρ. Συκιᾶς, Ἱερουσοῦ Ἄρνης, Βάλτης, Σύνολο

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Καθιστώμεν γνωστὸν, ὅτι τὸ προσεχὲς Σάββατον 30ὴν Ἰανουα-ρίου, εορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, καθ' ἦν, κατ' ἀρχαι-ότατον ἔθος, πανηγυρίζουσι τὰ Σχολεῖα, ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπο-λιτικῷ Ναῶ θὰ τελεσθῇ πανηγυρι-κὴ Λειτουργία μετ' Ἄρτοκλασίας

καὶ θὰ ἐκφωνηθῇ ἐγκωμιστικὸς πρὸς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας Λόγος ὑπὸ Καθηγητοῦ. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς θείας Λειτουργίας θὰ γίνῃ ἐ-πιμνημόσυνοις δέσεις ὑπὲρ τῶν ψυ-χῶν τῶν κεκοιμημένων Διδασκά-λων καὶ εὐεργετῶν τῶν Σχολείων. Εἰς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην Λειτουργίαν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ γονεῖς καὶ κηδε-μόνοι τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ οἱ Δη-μοσοὶ Ὑπάλληλοι.

(Τὰ Σχολεῖα Πολυγύρου)

ΠΡΑΚΤΗΡΙΟΝ ΒΕΝΖΙΝΗΣ (ΣΟΚΟΝΥ—ΒΑΚΙΟΥΜ) ΑΝΤΙΠΡΩΣΩΠΟΣ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΚΟΒΡΑΚΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΓΕΩΠΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Την 19ην τρέχοντος συνεκροτήθη ενταύθα σύσκεψις των γεωπόνων γεωργικών εφαρμογών του Νομού Χαλκιδικής εις την παρεστισαν ο Νομάρχης Χαλκίδης κ. Γ. Τσελίκας, ο κ. Ράιτ του Γεωργικού Τμήματος της Αμερικανικής Αποστολής, ο Διευθυντής Γεωργίας κ. Χαρ. Δημητριάδης, ο κ. Ν. Κοντός, γεωπόνος ειδικός της 7ης Ύψιθεωρήσεως Γεωργίας, ο κ. Μαυρομάτης γεωπόνος της Αμερικανικής Αποστολής και 20 συνεργαζόμενοι μετά των γεωπόνων παραγωγοί των Κοινοτήτων Αγίου Παύλου, Ν. Καλλικρατείας, Ν. Τριγλίας, Πορταριάς, Φλογητών, Παζαράκιων, Αθύτου, Πετροκεράσων, Γαλατίστης, Δομυτιών, Παλαιοχωρίου, Μ. Παναγίας, Αρναίας, Βατοπεδίου, Συκιάς και Καλυβών (Πολυγύρου).

Σκοπός της συσκέψεως ήτο η ενήμερωσις των γεωπόνων και παραγωγών επί του καταρτισθέντος προγράμματος παρά του Υπουργείου Γεωργίας εγκαταστάσεως αποδεικτικών αγρών με αντίκειμενον την αύξησιν της καλλιεργουμένης εκτάσεως δια κτηνοτροφικών φυτών και βελτιώσεως βοσκών.

Κατά την σύσκεψιν ομίλησαν κατά σειράν ο κ. Ν. Αναγνωστόπουλος Προϊστάμενος Τμήτος Γεωργικών Εφαρμογών, ο κ. Νομάρχης, ο κ. Ράιτ και ο κ. Κοντός τονίσαντες άπαντες την σημασίαν της καλλιεργείας των κτηνοτροφικών φυτών δια την χώραν μας και ειδικώς δια τον Νομόν Χαλκίδης.

Επισηλώθησθε συζητήσεως εις την οποίαν έλιβον μέρος δια άρκετοί εκ των παρευθέντων παραγωγών. Την συζήτησιν έτελει ο γεωπόνος κ. Ν. Αναγνωστόπουλος, οστις ανέπτυξε τά επιτευχθέντα ά ποτελέσματα κατά τό παρελθόν έτος εις τον τομέα των κτηνοτροφικών φυτών τονίσας ότι και κατά τό τρέχον γεωργικόν έτος έδόθη έ διάζουσα σημασία εις την επέκτασιν της καλλιεργείας τούτων.

Την λήξιν της συσκέψεως έκηρουξεν ο κ. Νομάρχης έκφράζας την χαράν του διότι ευρέθη έν μέσφ των μοχθούντων δια την γήν και ηνχαρίστησε την Αμερικανικήν Αποστολήν δια τήν συμβολήν της.

Τάς έργασίας της συσκέψεως παρακολούθησαν ο Διευθυντής του Γεωργ. Σταθμού Χαλκίδης κ. Γ. Παπαδόπερος, οι Τεχνικοί βιηθοί Υποκαταστημάτων Α.Τ.Ε Νέων Μοιδαγιών και Πολυγύρου κ. κ. Γ. Καλλόγλου, Γ. Αγιαννίδης και Χ. Σχοινιάς ώς και ο γεωπόνος του Γεωργ. Σταθμού Χαλκιδικής κ. Β. Κυριαρίνης.

ΑΝΗΓΕΡΣΙΣ ΗΡΩΩ

Ο πρόεδρος της κοινότητος Στρατωνίου Χαλκιδικής διακηρύττει ότι εκτίθεται εις μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ένοφραγστον προσροθών η ανέγερσις Ηρώου Πεσόντων διαπάνης δραχμών 16.000.000. Γίνονται δεκτά καλά τέγρα η μαρμαρογλυπτικά καταστήματα Θεσσαλονικης, έχοντα εκτελέσει παρόμοια έργα.

Πάσα προσφορά θα συνοδεύεται μετ' σχεδ.ου εις διπλούν, εκθέσεως προϋπολογισμού δαπάνης κ. λ. π.

Πλείονες πληροφορίες παρέχονται εις τό γραφείον της Κοινότητος και εις τά παρα τή Νομαρχία Χαλκιδικής γραφεία της Τ.Υ.Δ.Κ.

Έν Στρατωνίφ τή 15/1/54

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος
Σ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

ΘΑ ΚΑΤΑΒΛΗΘΟΥΝ ΤΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΣΙΤΟΠΑΡΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Ο ύπουργός Γεωργίας έρωτηθείς εάν, ώς έχη εξαγγελθή, θα άρχισή από 10ης προσεχούς Φεβρουαρίου να καταβάλλεται εις τούς σιτοπαραγωγούς τό ύπόλοιπον της αξίας του παραδοθέντος έπ' αυτών εις την συγκέντρωσιν ποσού σίτου, έδήλωσεν, ότι άπασιν αι άναληφθείσαι έι μέρους του δημοσίου ύποχρεώσεσις άπέναντι των σιτοκαλλιεργητών θα τηρηθούν. Ως γνωστόν, οι παραδόσαντες εις την συγκέντρωσιν σίτον γεωργοί, εισέπραξαν ποσοστόν 40 ο/ο μόνον της αξίας του προϊόντος των με την ύπόχρεσιν, ότι τό υπόλοιπον 60 ο/ο θα άρχισή να καταβάλλεται την 10ην προσεχούς Φεβρουαρίου. Τό συνολικόν ποσόν, τό όποϊόν θα απαιτηθή δια την έξόφλησιν των έν λόγω οφειλών του δημοσίου, άνέρχεται εις 17 δισεκατομμύρια δραχμών περίου.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΙΣ ΑΡΝΑΙΑΝ

ΑΡΝΑΙΑ 23.— Την παρελθούσαν Κυριακήν έγένοντο τά έγκαίνια του έντεκνηρίου των ύπαλλήλων, σκοπός του όποιου είναι η ψυχαγωγία αυτών και η ανάπτυξις τ. ύ μεταξυ των διαφόρων ύπηρεσιών πνεύματος συνεργασίας και κατανοήσεως δια την καλλιτέραν έξυπηρέτησιν των συμφερόντων των κ. λ. των πολιτών. Οσαύτως μεταξυ των κυρίων σκοπών περιλαμβάνεται και η δημιουργία πνευματικής κινήσεως δια σειράς διαλέξεων με έλευθεριαν εισοδιον. Αξίζει κάθε έπαινος εις τον σόντα την πρωτοβουλίαν δια την δημιουργίαν του έξαιρετικού τούτου κέντρου Διηκού του ύποκατήματος της Α.Τ.Ε. κ. Ανδρεόλα οστις έν μέσφ μυρίων δυσχερειών έφερεν εις πέρις τό έργον τούτο.

Ελπίζομεν ότι τό έντεκνηριον τούτο θα άπ βή εις κιλφ των τε ύπαλλήλων άλλα και του τόπου.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΙΣ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Ο ύπουργός Έμπορίου κ. Παπαληγούρις έδήλωσε προχθές τά εξής:

— Η κυβέρνησις, έκδηλώνουσα συνεχώς και άδιαλείπτως τό ένδιαφέρον της δια τον καπνόν και τούς παραγωγούς, ύπέδειξε προς τον Οργανισμόν Έλληνικού Καπνού, τή μελέτην προς λήψιν των κάτωθι αποφάσεων: 1) Από του προσεχούς έθροφς θα καθιερωθή διαγωνισμός μεταξυ των γυμνασιουπαίδων τέκνων των γεωργών, εκ των όποιων οι άριστούνητες θα σπουδάζουν με έξοδα του οργανισμού εις την άνωτάτην γεωπονικήν σχολήν, μετά δε τό πέρας των σπουδών των θα προσλαμβάνονται εις την ύπηρεσίαν του οργανισμού καπνού και εις τό Ινστιτούτον καπνού. 2) Την καθιέρωσιν χρηματικών βραβείων δι' εκείνους εκ τών καπνοπαραγωγών, οι όποιοι έχουν να παρουσιάσουν τό έπιμελέστερον πατάλλισμα (έπεξεργασίαν) των καπνών. 3) Δια τας καπνικάς προοχάς, αι όποιαι λόγω στενότητος κήλου και μονοκαλλιεργείας έχουν χαμηλόν γεωργικόν εισόδημα, την παροχήν δανείων προς τούς κηποπαραγωγούς εκ μέρους του Οργανισμού Καπνού, μέσφ δε της Αγροτικής Τραπέξης δια την αγοράν και δημιουργίαν οικισίτου κτηνοτροφίφς προς συμπλήρωσιν του εισοδήματός των.

ΤΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Προχθές ο ύπουργός της Παιδείας έδέχθη εις συνεργασίαν τον διοικητήν του Αγίου Όρους κ. Κωνσταντόπουλον και τον διευθυντήν των μεσαιωνικών άρχείων κ. Μανούσσαν. Η συνεργασία ήτο σχετική με την συμπλήρωσιν του έργου της καταγραφής των κειμηλίων και αρχαίων άτινα φυλάσσονται εις τας διαφόρους μονάς τ. ύ Αγίου Όρους ώς και με την λήψιν των ένδεικνυομένων μέτρων δια την καλύτεραν συντήρησιν αυτών.

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Έκ του ύπουργείου Παιδείας άνεκοινώθη, ότι οι πίνακες μεταθέσεων δημοδιδασκίλων και καθηγητών εις τας πόλεις Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και Πατρών δεν θα καταρτισθούν πρό της παραλεύσεως διμήνου η τριμήνου τουλάχιστον και πρό της μεταβίσεως εις τας θέσεις των των νεοδιορισθέντων εκπαιδευτικών. Κατά συνέσειαν αι μεταθέσεις εκπαιδευτικών εις τας πόλεις αυτώς θα γίνουν κατά τό θέρος.

ΑΠΣΠΕΡΑΤΩΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩ

ΝΕΑ ΦΩΚΑΙΑ 22.— Οι κάτοικοι Νέας Φωκίας άπέτεσαν προς τό Υπουργείον Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ψήφισμα δι' ου έκπαράξουν την εύγνωμοσύνην των προς αυτό και τας ευχαριστίας των προς όλου, όσοι συνετέλεσαν, ώστε να άποκτήση η Κοινότης των άρωιάτοτων ημιτερώφον διδασκητήριον, εις τό όποϊόν θα γαλυχοϋνται τά τέκνα των με τά ήλθια και ύπέροχα ιδανικά της Φ. λης.

ΣΩΛΗΝΕΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Τό ύπουργείον Έσωτερικών παρήγγειλε δι' έγκυκλίον του προς τούς νομάρχας του Κράτους όπω: τώ άναφέρουσιν τό ταχύτερον τας άνάγκας της ύδρευσεως των δήμων και κοινοτήτων της περιφερείας των, καθόσον τό κριτός διαθέτει εκατοντάδας χιλιάδων μέτρων σωλήνων προς κάλυψιν των άναγκών τούτων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μέλλοντες Γάμοι

Γνωστοποιείται συμφώνως τφ έρθφ 1369 του άστικού κώδικος ότι: ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΑΜΠΑΡΗΣ του Γεωργίου και της Μαρίας του γένος Γιοβαννάκη γεννηθείς εις Νεαχώριον Χαλκιδικής και η ΖΩΪΤΣΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ του Θωμά και της Τριανταφυλλίδας του γένος Μαχαίρα γεννηθείσα έν Πολυγύρω, μέλλουν να έλθου εις πρώτον γάμον τελεσθησόμενον έν Πολυγύρω τήν 31ην Ιανουαρίου 1954.

Κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ»

Έβδομαδιαίον πρόγραμμα 25—31

Δευτέρα — Τρίτη «Ριγολέτος» (δπερα)

Τετάρτη — Πέμπτη «Κάου Μπού και η Τραγουδιστρια»

Παρασκευή — Κυριακή «Από 6 μέταμε 2». Έλληνική ταινία (άπό τά χρόνια της κατοχής).

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Δι' έγκυκλίον του τό ύπουργείον Έσωτερικών διάταξε τούς νομάρχας να προέλθου εις τας δευτέρας όηγίας και συστάσεις προς τας κοινότητας, άτινες; διαθέτουν βοσκησίμους εκτάσεις, δια την καλήν, έπωφελή και συμφώνως προς τας κειμένας διατάξεις, εκμετάλλευσιν των βοσκών.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Τό ύπουργείον Έσωτερικών άνεκοινώσεν εις τούς γενικούς διοικητας και νομάρχας ότι δια του νέου νομοθετήματος περί Ιατρικής άντιλήψεως επιδιώκεται η κατά συστηματικόν και όμοιόμορφον τρόπον όργάνωσις της ύγειονομικής περιθάλψεως καθ' όλην την χώραν και ότι προς έπιτυχίαν του σοβαροϋτάτου τούτου έργου πρέπει να καταβληθώ πάσα δυνατή προσπάθεια υπό των διοικητικών άρχών και υπό των οργανισμών της τοπικής αυτοδιοικήσεως.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓ.Κ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.— Δι' άποφάσεως του ύπουργού Έσωτερικών κ. Λυκουρέζου, η προθεσμία δια την άνανθώρησιν των εκλογικών καταλόγων, άνδρών και γυναικών παρτείνεται μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

— Προς τούς νομάρχας τό ύπουργείον Έσωτερικών άπήτην μακροσκελή έγκύκλιον δια της οποίας παρέχονται οδηγία δια την έγγραφήν διαφόρων κληρονομιών δημοτών εις τά δημοτολόγια των δήμων και των κοινοτήτων.

Η ΔΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ

Κατόπιν της υπ' αριθ. 61/62, 837 π. έ. διαταγή του Υπουργείου Έθνικής Αμύνης ανακοινώμεν εις τούς αναπήρου, Πλέμου, ότι δια να τύχουσι λουτροθεραπειάς η άροθεραπειάς κατά τό έτος 1954 συνεκροτήθη έν τή Νομαρχία Χαλκίδης Έπιτροπή, ητις θα εξετάζη τούς αναπήρους μόνον την Πέμπτην ήμέραν εκάστης έβδομάδος και κατά τό διάστημα από 10 Φεβρουαρίου μέχρι 10 Απριλίου 1954 άνευ ούδεμιάς άλλης παρατίσεως.

Οι παρουσιαζόμενοι προς εξέτασιν άνάπηροι δεόν να προσκομίσωσιν εις την Έπιτροπήν.

1) Αίτησιν περιλαμβάνουσαν τό όνοματεπώνυμον, πατρώνυμον, ποσοτόν άναπηρίας, Ταμείον, έξ ου λαμβάνουσι την σύνταξιν, αριθμόν του συντεξιοδοτικού βιβλιορίου του, διεύθυνσιν μονίμου κατοικίας και σταθμόν Χωροφυλακής, εις όν ύπάγονται.

2) Αντίγραφον, δεόντως κεκυρωμέον, της άπαφάσεως κανονισμού της πολεμικής συνάξεως του Γενικού Λογιστηρίου η της Α.Σ. Υ.Ε.

Οι μη δυνάμενοι να παρουσιασθώσι προς εξέτασιν έντό: του άνωτέρφ χρονικού όρίου πρέπει να ύποβάλωσι τά αίτούμενα δικαιολογητικά μετ' σχετικών στοιχείων δια την ύγιεινήν των κατάστασιν κατά την τασημένην προθεσίμιν μέσφ της Κοινοτικής η Αστυνομικής Αρχής.

Έν Πολυγύρω τή 20/1/1954

Ο Πρόεδρος Ο Γραμμανεύς
Ζ. ΓΟΥΤΑΣ Α. ΜΗΤΣΑΚΑΝΟΣ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Τακτικοί Α' δωδεκαήμερου Φεβρουαρίου 1954.

Κύρκος Χ. Αικατατερινάδης, Νάκος Γ. Β. ύλγαρης, Γεώργιος Γ. Τσιαμούρης, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης, Ιωάννης Β Γεροβασιλείου, Παύλος Δ. Γαβρίλης, Δούκας Χ. Δούκας, Γεώργιος Έ. Έμμανουήλ, Κωνσταντίνος Μ. Ζαμπούνης, Αύγερινός Κ. Ζαμπούνης, Δημήτριος Φ. Κατσίκας, Χρίστος Β. Καρώνης, Μιχαήλ Δ. Κατεριζής, Στέργιος Χ. Καλαϊτζής, Έμμανουήλ Γ. Λαγός, Γεώργιος Δ. Μπιναβάς, Δημήτριος Γ. Μουχτής, Γεώργιος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Γεώργιος Δ. Παπαδόπουλος, Ιωάννης Χ. Παπαγιάννης.

Αναπληρωματικοί Α' δωδεκαήμερου Φεβρουαρίου 1954.

Ιωάννης Α. Παλαμίδης, Νικόλαος Μ. Παπαμάξιμος, Νικόλαος Γ. Σάλτης, Νικόλαος Α. Τσακνής, Αλέξανδρος Α. Τάσιος, Βασίλειος Π. Κατάκαλος, Μάρκος Κ. Χλίχλιας, Νικόλαος Γ. Χαλάτη, Θεόδωρος Γ. Μπασλής, Αριστομένης Χ. Δήμου.

Τακτικοί Β' δωδεκαήμερου Φεβρουαρίου 1954.

Ζήσης Ν. Βερροιώτης, Γεώργιος Ν. Β. ύλγαρης, Βασίλειος Θ Θεοδορίδης, Χρίστος Δ. Γαβρίλης, Γεώργιος Σ. Έμμανουήλ, Νικόλαος Ζ. Ζαχαρίας, Χρίστος Κ. Ζαμπούνης, Μιχαήλ Ν. Ζαμπούνης, Πανελής Χ. Καλαϊτζής, Αστέριος Ν. Λιάλιος, Ζαχαρίας Ν. Μπουλάκης, Αλέξανδρος Δ. Μπουλάκης, Γεώργιος Γ. Μυλωνάς, Ματθαίος Δ. Μπουρμπουτσιώτης, Κύρκος Γ. Μουχτής, Χρίστος Δ. Μελής, Θωμάς Δ. Παπαδόπουλος, Παύλος Χ. Ρούσος, Άγγελος Π. Ρηγάνης, Αστέριος Γ Ρούσος.

Αναπληρωματικοί Β' δωδεκαήμερου Φεβρουαρίου 1954.

Δημήτριος Γ. Συριάννης, Στάμος Α. Σαμαράς, Ιωάννης Γ. Τσίκουλας, Ιωάννης Α. Τυχουγιάννης, Νικόλαος Χ. Τσερβελής, Γεώργιος Δ. Γαβρίλης, Νικόλαος Μ. Χλιάπας, Βασίλειος Αριστάρχης, Αθανάσιος Γ. Ράλλης, Θεόδωρος Β. Θεοδορίδης.

ΟΙ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 23.— Τό ύπουργείον Γεωργίας, δι' έγγράφου του προς τό ύπουργείον Συντονισμού, ζητεί όπω: αύξηθώ τό κονδύλιον δια τας γεωργικάς δ'πίνας άπό 55 εις 182 δσκατομμύρια δραχμ.

Έν τώ μεταξυ έγνωσθη ότι υπό του συμβουλίου επενδύσεων άπεριόριστη πρότασις του ύπουργείου Γεωργίας περί έγκρίσεως πιστώσεων δια την χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων εις τούς έλαιοπαραγωγούς.

Ο γνωστόν, τό έν λόγω κονδύλιον είχε ζητηθώ εκ μέρους των έλαιοπαραγωγών δια την βελτιώσιν των έλαιών των.

ΕΚΛΟΓΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΘΛΗΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΝΙΚΗ»

Κατά τας γενομένας την 19ην τρέχοντος άρχαιρεσίας του Αθλητικού Συλλόγου Πολυγύρου η «Νίκη» δια την άνάδειξιν νέου Διοικητικού Συμβουλίου δια τό έτος 1954 άνεδείχθησαν οι κάτωθι:

Ιωάννης Ταχογιάννης πρόεδρος, Μιχαήλ Ζαμπούνης άντιπρόεδρος, Κωνσταντίνος Ζυγλοπίτης γραμματεύς, Γεώργιος Βουλαργής ταμίας, και Χρήστος Τορτοπίδης άθλητικός έφορος.